

'WIJ ZIJN ALLE DRIE GEVOELIGE MENSEN'

 LITTLE DOTS 1/10, 20.00, €15, ANCIENNE BELGIQUE, boulevard Anspachlaan 110, Brussel/Bruxelles, 02-548.24.24, www.abconcerts.be

NLI Met een ouderwetse zweefmolen hangt er iets in de lucht dat weemoed en poëzie uitademt op de platenhoes van A clear running stream. De minimalistische zwartwitfoto probeert de sfeer te plukken die het debuut van het Gentse trio Little Dots beheerst. Die is met mijmerende liedjes over existentiële levensvragen ingehouden, subtiel en dromerig. "We zijn zelf ook dromers," zegt zangeres Sophia Ammann. Met haar gesofisticeerde stem staat de veeleer ingetogen frontdame, die de smaak te pakken kreeg als achtergrondzangeres van Lady Linn, dit keer in het middelpunt van de belangstelling. Maar ook voor saxofonist Tom Callens en gitarist Pablo Casella, een Braziliaan die in Gent is blijven hangen en eveneens bij Lady Linn speelde, is het een stap uit de schaduw. Het duo zorgt ervoor dat de melancholische voordracht van de zangeres aansluit bij de muziek. "Voor ons is het vanzelfsprekend dat we melodie en structuur met de emotie van de zangpartij verbinden," zegt Pablo Casella.

Live groeit de kern van drie zo vaak mogelijk uit tot een achtkoppig gezelschap met extra blazers, toetsen en percussie om al de nuances te kunnen weergeven. De AB sprong het eerst op de kar. Zij haalden Little Dots binnen als artists in residence. "Ze konden hun oren niet geloven toen ze ons nog onuitgebrachte album hoorden," zegt Tom Callens. "Ze dachten dat we een bekende groep waren die onder een schuilnaam een plaat had gemaakt." Het is vooral de match tussen het zacht masserende stemgeluid en de fijnzinnige instrumentatie die goed zit. "Toen we Sophia voor het eerst hoorden zingen, waren we meteen onder de indruk," herinnert Casella zich. "Nadat ze ons nog enkele sterke vertolkingen had laten horen van singer-

songwriters die ook ons na aan het hart liggen, zoals Neil Young en Joan Baez, zijn we arrangementen voor haar beginnen te schrijven."

"Ze kunnen me dragen, voelen me aan," zegt Sophia Ammann. "In het begin was ik nogal in mezelf gekeerd. Tegenwoordig lukt het me om ook contact te maken met het publiek. Maar we blijven onszelf. We zijn alle drie gevoelige mensen, en ik ben nu eenmaal het introspectieve type." Na een tijdje samenwerken viel het de bandleden op dat ze vooral trieste, melancholische muziek maakten. "We begonnen haast altijd in mineur aan een nummer," zegt Callens, "terwijl onze helden The Beatles ook veel muziek in majeur schreven die toch vrij triest aanvoelt. Dat hebben we dan ook maar geprobeerd."

Je voelt aan dat de groep voor de drie muzikanten thuiskomen is. "Het is onze ambitie om in de toekomst nog beter uit te drukken wat er in ons zit," zegt Callens, die ondertussen ook meewerkt aan het (Engelstalige) debuut van Amalia Vermandere (dochter van). Casella blijft Little Dots combineren met zijn andere groep Mocambo en losse projecten. "Een groot deel van het album is betaald met het loon dat ik als videomaker opstreek voor Tragedy of a friendship, de performance-opera die Jan Fabre maakte over Wagner." Zulke opdrachten blijven meegenomen in onzekere tijden. Ammann zou daarom na haar studies psychologie en muziektherapie nog graag halftijds aan de slag willen als muziektherapeute. Maar muziek zit nu eenmaal in de genen. "Mijn vader, een Canadees die op Vancouver Island woont, speelt in een navy band. Hij heeft ons nog nooit aan het werk gezien. Zou het niet mooi zijn als we ooit ginder zouden kunnen optreden?" TOM PEETERS